

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΒΑΛΙΑΝΟΣ

Ἀρχομένης τῆς ἑβδομάδος ταύτης ἡγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἐν Λονδίῳ ὁμογενοῦς Παναγῆ Βαλιάνου.

Συγχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν λυπηρὰν εἰδήσιν τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου Κεφαλληνος ἔφθασεν εἰς ἡμᾶς ἡ τελευταία θέλησίς του ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα.

Κληροδότημα πεντακοσίων χιλιάδων λιρῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Κεφαλληνίαν εἶναι γενναιοδωρία δυνάμεθα εἰπεῖν καταπληκτικῇ, καίτοι ἀποτελεῖ μέρος μεγάλης, ὑπερόγκου περιουσίας. Ἄλλ' ὑπεράνω αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν οἱ ὅποιοι προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν, εἶναι τὸ πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν φιλόστοργον αἶσθημα τοῦ διαθέτου τὸ ὁποῖον καθιστᾷ καθολικὴν καὶ ζωηρὰν τὴν συγκίνησιν.

Μακρὰν, εἰς τὴν ξένην, ἀκαταπονήτως ἐργασθεὶς, σωρεύσας θησαυροὺς ἐπὶ θησαυρῶν, ἔδειξε διὰ τῆς διαθήκης του, ὅτι εἰς ὅλην τὴν τύρβην τῶν χρηματιστηρίων καὶ τῶν ἐπιχειρήσεών, εἰς τὴν ἰσθδίον πάλην πρὸς κατάκτησιν μυθώδους περιουσίας δὲν ἐσθῆθη τοῦ πατρισμοῦ τὸ αἶσθημα καὶ ποτὲ δὲν ἐλησμόνησε τῆς γεννήσεώς του τὴν γῆν, δι' ἣν προώρισε σημαντικὴν μερίδα ἐκ τῶν καρπῶν τῆς μεγαλοφυοῦς ἐπιχειρηματικότητός του.

Ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τὰ καθέκαστα τῆς διαθήκης τοῦ μεγάλου ἀνδρός καθὼς καὶ τὸν ἀκριβῆ προωρισμὸν τοῦ κολοσσαίου ποσοῦ τὸ ὁποῖον κληροδοτεῖται εἰς τὴν Κεφαλληνίαν. Ὅπως δὲ ποτε τοῦτο ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ θὰ διατεθῇ, δι' ἔργα βεβαίως κοινωφελῆ καὶ φιλανθρωπικά.

Παρόμοιαι μεγαλοδωρίαι δὲν εἶναι φαινόμενον σύνηθες. Ἡ δὲ Κεφαλληνία τυχοῦσα τοιαύτης, θὰ ἔχη ἀφορμὴν νὰ διατηρῇ διὰ παντός ἀνάμνησιν θερμῶς εὐγνωμόνα πρὸς τὸν εὐεργέτην αὐτῆς.

Ἡ ἀνακούφισις τῆς ὁποίας θὰ γενῇ πρόξενος ἐν τῇ οἰκονομικῇ καχεξίᾳ τοῦ τόπου, ὡς καὶ αἱ εὐλογίαι κοινωνίας ἐν ἣ θὰ ἐπιδεικνύωνται εἰς τὸ μέλλον, ἔργα ἢ ἰδρύματα κοινῆς ὠφελείας, θὰ ἦναι αἰώνιον θυμίαμα εἰς τὴν μνήμην ἀνδρὸς ἐξαιρέτως εὐεργετικοῦ καὶ φιλοπάτριδος.

Ὁ Γράνης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Θνητῶν εὐδαιμονέστατε τρέξε νὰ σ' ἀγκυλιάσω καὶ τὰ ἑκατομμύρια μπροστά σου ν' ἀραδιάσω. Χόρτασε νὰ μὴν κλαίεσαι κλαψιάρη Κεφαλλῆνα· κολύμπησε στὰ τάλαρα, βουτίξου στὴ στερλίνα. Χρυσῇ βροχῇ ὁ οὐρανὸς ρίχνει στὰ χῶματά σου, ἀνάκτορα σου κτίζονται γιὰ τὰ γεράματά σου· ἀνάκτορα καὶ θάλαμοι καὶ μέγαρα ἡλύσια θὰ γίνουν γιὰ τὰ τέκνα σου τὰ νόθα καὶ τὰ γνήσια· ἐσύ 'σαι πλέον βασιλεὺς τῆς εἰκουμένης πάσης, π' ἀφ' τῆ στιγμῇ ποὺ γεννηθῇς ὡς ὅτου νὰ γηράσῃς, ἄλλοι γιὰ σέ θὰ μεριμνοῦν κι' ἄλλοι θὰ σέ προσέχουν κι' ἀντὶς γιὰ χωροφύλακες ἢ λίρες θὰ σέ τρέχουν.

=

Πίσω γυρίζει ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῆς ἱστορίας, ἡμέρας νὰ διέλθωμεν μυθώδους εὐμαρείας.

Ἦ Κεφαλλῆνες κλαύσατε τοῦ τόπου τὸν σωτήρα ποῦ πλέον σὰς ἀπήλλαξε κι' ἀπὸ τὸν ψεκαστήρα κι' ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα βάσανα τοῦ βαντισμοῦ τὰ μύρια.

Ἦ Κεφαλλῆνες ἔλθωμεν εἰς τὰ ἑκατομμύρια

καὶ ὁ καθένας ἐξ ἡμῶν ἰδὼν ἅς ἐφέρεται πῶς νὰ τὰ διαθέσωμεν καλλίτερον συμφέρει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α15441430058

Κι' ἀφοῦ κουθέντα γίνεται σὲ δρόμους καὶ καντούνια,
 πῶς πρέπει νὰ διατεθοῦν αὐτὰ τὰ μιλιοῦνια·
 κι' ἀφοῦ προθύμως εἰγουνε, οἱ τόσοι κληρονόμοι
 τῇ σεβαστῇ τοὺς γνώμῃ,
 πρέπει κι' ἐμεῖς, μωρὲ Μαρκῆ, γι' αὐτὰ νὰ συζητήσουμε
 καὶ πόδι νὰ πατήσουμε
 πῶς εἶν ἀνάγκη νὰ χτιστοῦν ὁκτὼ φρενοκομεῖα
 γι' αὐτοὺς ποὺ τώρα συζητοῦν γιὰ τὴν κληρονομία.

M. — Αἰωνία τοῦ ἡ μνήμη τοῦ ἀνδρὸς τοῦ θαυμαστοῦ
 τοῦ καὶ εἰς χουρὸν μεγάλου καὶ εἰς ἀρετὰς πλουτοῦ.
 Αἰωνία τοῦ ἡ μνήμη τοῦ ἀνθρώπου τοῦ μεγάλου
 τοῦ μεχθῆσαντος στὸν κόσμον πρὸς παρηγορίαν ἄλλου.

Κεφαλλῆνες γονατίστε·

καὶ μὲ δάκρυα πικρὰ

ἅλοι σήμερα βαντίστε

τοῦ Βαλιάνου τὸ νεκρὸ.

Ὅλοι κλάψετε τὸν ἄνδρα ποὺ εἰς δόξας καὶ τιμὰς

δὲν ἀπέβλεψε ποτέ του παρὰ μόνον εἰς ἡμᾶς.

Γ. — Καὶ τώρα πλέον, βρε Μαρκῆ, σπογγίζοντες τὸ δάκρυ,
 εἶναι καιρὸς τῇ φτώχεια μας νὰ βάλλουμε στὴν ἄκρη·
 καὶ στάσιν πέρνοντες κι' ἐμεῖς ἐπιφανῶν κυρίων,
 ἃς ἔλθωμεν στὸ ζήτημα τῶν ἑκατομμυρίων·
 κι' ἀπὸ τὰ τώρα καὶ μπροστὰ ὅσakis κουθεντιάζουμε,
 μόνον γιὰ αὐτὰ θὰ μοῦ μιλήσῃ καὶ σκέψῃς θ' ἀνταλλάζουμε.

Δὲν εἶμ' ὁ Γιάννης ὁ παλῆς· δὲν εἶμαι Γιάννης πλέον
 διὰ τὸν ἐπιούσιον νυχθημερὸν παλλαίων·

δὲν εἶμ' ὁ Γιάννης, βρε Μαρκῆ ὁ ἄνθρωπος τοῦ δρόμου·
 εἶμ' ἕνας Γιάννης νευωτὲ μὲ πόζαν κληρονόμου.

Δὲν θέλω πιά νὰ μοῦ μιλήσῃ γιὰ τιποτένια πράγματα·
 θὰ συζητοῦμε στὸ ἐξῆς μόνον γιὰ συναλλάγματα.

Δὲν εἶμ' ὁ Γιάννης, βρε Μαρκῆ, ὁ τέως ψωμοζήτητης
 εἶμ' ἄλλος Γιάννης τυχερὸς καὶ μέλλον τραπεζίτης
 π' ὅταν μιὰ μέρα βαρεθῇ Ζιζάνιο νὰ γράφῃς,
 σὲ πέρνω στὸ γραφεῖο μου καὶ γίνεσαι σαράφης.

Πέρασε πλέον ὁ καιρὸς π' ἀφ' τῇ στενωχωρίᾳ μας·
 ἐβάναμε στὴ σάτυρα τὴν καθημιὰ κυρία μας,
 καὶ διαρκῶς ἐκόβαμε ἡ δυὸ βρωμοφαλλίδες
 πότε γὰρ τις ἀφρόπλαστες καὶ πότε γιὰ τις γλίδες.
 Πώρα κι' ἐμεῖς, μωρὲ Μαρκῆ, γινήκαμε μεγάλοι
 τώρα κι' ἐμεῖς πλουτίσαμε π' ἡ θέσις μας εἶν' ἄλλη

κι' ἀντὶ νὰ κατακρίνωμεν τὰ λάθη τῶν θηλέων μας
 θὰ συζητῶμεν σεβαστῶς ἐπὶ τῶν κεφαλαίων μας.

Ποιὸς τὸ πιστεῦε ποτέ του· ποιὸς στὸ νοῦ του νὰν τὸ βάλῃ
 πῶς ἐφέτο στὴν πατρίδα θάρτη τέτοιο καρναβάλι·
 ποιὸς ἐπίστεινε νὰ πέῃ στοὺς γενναίους Κεφαλλῆνες
 κρυφτὴ ἀπὸ στεργίτες!

Ποιὸς ἐπίστεινε νὰ γίνῃ, ἕνα τέτοιο κομητάτο
 ἀπὸ τάλαρα καὶ λίρες ποὺ νὰ μὴν τοὺς βροῖσῃς πάτο·
 ποιὸς ἐπίστεινε μιὰ μέρα πῶς θὰ γρόντανε σ' ἐμᾶς
 εἰ ἀφάνταστοι ἐκείνοι θησαυροὶ τῆς Χαλιμαῖ;

Ποιὸς ποτέ νὰ περιμένῃ,

ἡ φτωχὴ Κεφαλωνιά

ποῦ κατὰμαυρα ντυμένη

ἐζητοῦσε διακονιά

πῶς μιὰ μέρα θὰ ἔυπνίσῃ κι' ἀνακούφιση θὰ ἰδῇ,
 ἀπὸ ἕνα τῆς γενναῖο καὶ φιλόστοργο παιδί.

Καμπάνες ποῦ σημαίνετε μὴ χτύποι λυπημένο
 ἔνανε μυριαγάπητο Βαλιάνο πεθαμένο,
 βαρίστε καὶ χαρμόσυνα γιὰ τὴν ψυχὴ ἐκείνη
 ποῦ καὶ φηλὰ στὸν οὐρανὸ ἀθάνατη θὰ μείνῃ
 κι' ἐδῶ στὸν κόσμο π' ἄξαφνα ἡ λάμπη τῆς ἐφάνῃ,
 ποτέ δὲν θὰ πεθάνῃ.

M. — Τὰ μαῦρα τοῦ θανάτου τὰ τραγυδεῖα,
 Λειβαθινὲς παιδοῦλες νὰν τοῦ φάλλετε
 κι' ἀπὸ τ' ἀγνὰ τοῦ κάμπου σας λουλεύετε
 στεφάνι πλέξετε τοῦ νὰν τὸ βάλετε
 στὸ μνήμα, ποῦ ἀθάνατα θὰ μείνῃ
 γιὰ τὰ καλά ποῦ σήμερα σὰς εἶναι.

Ἀφ' τὴν ψηλὴν τοῦ Αἰῶνος τὴν κορφὴν
 σηκώνετ' ἕνα γνέφι κι' ἀνεβαίνει
 εἰν' ἡ εὐχὴ ποῦ τόσοι ἀδελοὶ
 στὸν οὐρανὸ τὴν στέρνουν ἐνωμένοι
 ἡμεῖς ἡμεῖς μισοῦντες εἰν' ἀπέλειωτὴ εὐχὴ,
 γιὰ τὴν χρυσὴν τοῦ εὐεργέτου μας ψυχὴν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Γ. — Δὲν ἀμφοδύω, βρε Μαρκῆ, γιὰ τὰ πᾶσι θὰ βρετοῦναι
 γιὰ τὰ ἑκατομμύρια πῶς νὰ διατεθοῦν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΑΙ
 ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΑΙ

μ' ἂν πρόκειται γὰρ βεβαίως νὰ γίνουν ὑπανκνόντες,
πόσοι ποῦ θὰ μᾶς ἐθούνε πῶς εἶναι πατριῶτες!
Κουνοῦπι θὰ μᾶς γένεται καθένας παρανόμως
καὶ θὰ γυρεύη μερτικό καθὼς συγχληρονόμος.

Διανομὴ κι' ἂν ἔχουμε, ἀλλοίμονον σ' ἐμένα!
ἐλθμερὶς θὰ μπαίνουνε βαπόρια φερτωμένα!
Καὶ τέλος πάντων, βρε Μαρή, δὲν εἶναι δυσκολία
νὰ βλέπης νὰ μᾶς ἔρχονται κι' ἀπὸ τὴν Αὐστραλία
καὶ μέτ' ἀπὸ τὰ ἔγκατα τοῦ Μεξικου ἀκόμη,
κάθε λογὴς βρωμόρατσες πῶς εἶναι κληρονόμοι!

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ βάλουμε, Μαρή, τὰ δυνατά μας
νὰ μὴν καταπατήσουμε τὰ δικαιώματά μας
ἄνθρωποι ποῦ δὲν εἴδουν πῶς εἶναι Κεφαλλῆνες
παρὰ μονάχα σήμερα πώπῃσαν ἢ στερλῖνες.
Γι' αὐτὸ ἐνέργησε, Μαρή, κι' ὕψωσε τὴ φωνή σου,
στάσιμον νὰ κηρύξωμεν τὸν πληθυσμὸν τῆς νήσου.

Ποῦ φοβοῦμαι, βρε Μαρή, στοῦ Αἴνου μας τὴ ράχη
πῶς μερμελέχι θὰ βρεθῇ ποῦ μετρημοὺς δὲν θάχη
γι' αὐτὸ προτείνω νὰ κοπῇ κάθε συκοινωνία
νὰ μείνουμε μοιάχοι μας οἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ
ἢ νὰ διακηρύξουμε πῶς ἔχουμε χολέρα
νὰ μὴν τοιμάη νάσχηται κανένας ἐδῶ πέρα.

M. — Γιὰ φαντάσου, γιὰ φαντάσου, ἡ γωνία τῶν ἀπόρων
ἡ τελείως ξηρανθεῖσα ὑπὸ τῶν περονόσπορων
καὶ παντοῶν συμφορῶν
νὰ κοντεῖν νὰ βουλιάξῃ μὲ τὸ βάρος τῶν λιγῶν;
Φύγετε χωραὶ φροντίδες, οὔτε πάθη φοβερά
νὰ ζυπνάω κληρονόμος εἶν' ἡ μόνη μου χαρά!

Γιὰ φαντάσου κάθε κόντε ποῦ μὲ τσάμπουρα ἐζῶσε
καὶ τῆς δόξης του τὰ φοῦχα ξαχνισμένα τὰ φοροῦσε
κι' οὔτε μὴν ἐλπίδα νάχη μὲ προικὶ νὰ μπαλωθῇ,
θησαυρῶν ἀνεξαντλήτων κληρονόμος νὰ βρεθῇ;

Γιὰ φαντάσου, μωρὲ Γιάννη, πῶς κι' ὁ Γιάννης ὁ Ἀνιάς,
εἶν' κι' αὐτὸς μεριδεύσυχος τῆς τρανῆς κληρονομιάς;

Γιὰ φαντάσου κι' οἱ Κολόμποι ποῦ δὲν εἶχανε τσαρούχι,
ἀπὸ μιὰ στιγμὴ τὴν ἄλλην νὰν ἐκατομμυριοῦχοι;

Μιὰ στὸ φῶρο νὰ πουλῶνε
μὲ τὴ φέτα τὰ πεπόνια,
μιὰ νὰ βγαίνουν νὰ ρωτοῦνε
πόσο πᾶνε τὰ κουπόνια;

Γιὰ φαντάσου μὲς τὴν ὥρα τοῦ τοῦς ἀπειλοῦσε τρέλλα
νὰ φορέτουνε καὶ πάλι τὰ τσιλίντρα τὰ καπέλα;

Τὶ ἔργα ποῦ θὰ γίνουνε στὸν τόπο μας σπουδαῖα!

Γ. — Ὅλοι γυρεύουνε, Μαρή, νὰ δώσουνε ιδέα
καὶ γινώμε φέρνουν ἄπειρες γιὰ τὴν κληρονομία.

M. — Ὁ Μιχαλάκης ὁ Ζερβὸς δὲν ἔφερε καμρία;

Γ. — Ἄλλοι προτείνουν τὰ νερά τῆς Ἀκωλῆς νὰ μπάσουμε,
κι' ἄλλοι, ὀρθῶς σκεπτόμενοι, λένε νὰν τὰ μοιρασούμε.

Ἄλλος προτείνει, βρε Μαρή, γι' αὐτὰ τὰ κολονάτα,
νὰ μὴ μᾶς γίνῃ μοιρασιά,
παρὰ νὰ κάμωμ' ἐκκλησιὰ
νὰ κατεβῇ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τὰ Βαρτσαμάτα
κι' ἄλλοι πολλοὶ ἐκφράζονται ἀφ' τὴν κληρονομία
πῶς ἔπρεπε νὰ γίνουνε καὶ δυὸ βρεφοκομεῖα
νὰ βγοῦμ' ἀπὸ τὰ ἔξοδα τῆς γέννας τὰ μεγάλα
ποῦ θέλουμε γιὰ σπάργανα γιὰ βέργιες καὶ γιὰ γάλα.

Κι' εἶπα κι' ἐγὼ, μωρὲ Μαρή, τὴν ἰδική μου γνώμη
τοὺς εἶπα κάμετ' ἐκκλησιᾶς, παλλάττια μαρμαρένια,
κάμετε σιδηρόδρομους ἂν θέλετε ἀκόμη
μεγάρι οὔτε πιάσετε τὸν Πάπ' ἀπὸ τὰ γένια,
ἀλλὰ κάνεις, μωρὲ παιδιὰ, ιδέα νὰ μὴ δώση,
πῶς πρέπει καὶ τοῦ Κούταβου τὸ ἔργον νὰ τελειώση,
γιατὶ μπορεῖ νὰ φχωθοῦν ὅλες μας ἢ στερλῖνες
καὶ νὰ μᾶς πούν στὸ ὕστερον πῶς λείπουνε σωλῆνες!

M. — Κεφαλωνιὰ μεγάλθυμη ἀνοῖξε τὴν καρδιά σου
κι' εὐχή σου ἔτσι νὰ φερθοῦν καὶ τ' ἄλλα τὰ παιδιὰ σου.

Κεφαλωνιὰ μεγάλθυμη κι' ἀγαπημένη μάνα
σήμανε θάνατο πικρὸ μὲ θλιβερὴ καμπάνα,
ἀλλὰ καὶ σάλπισμα γλυκὸ παγκόσμιον νὰ κάνης
ὅλοι νὰ σὲ θαυμάσουνε γιὰ τὰ παιδιὰ ποῦ βγάλεις.

Κεφαλωνῖτες κλάψατε τὸν ἀδελφὸ ποῦ πάει;
τὸν ἀδελφὸ ποῦ ἔδειξε πῶς ξέρει ν' ἀγαπάῃ
καὶ τ' ἀδελφάκια τ' ἀρσενὰ καὶ τὴ μαγεῦλα τὴ φτωχή;
καὶ δεηθῆτε στὸ Θεὸ γι' αὐτὴν τὴν ἁγία ψυχὴ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα.

Παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστούμενοι καταχωρίσῃτε ἐν τῷ « Ζιζανίῳ » τὴν βραχυτάτην μου ἀπάντησιν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Δ. Καρούσου ἐν τῇ Ἑφημερίδι Ἀργοστολίου δημοσιευθέντα ὑπὸ τὸν καθολικὸν τίτλον « Ἐπισκοπικὰ Κεφαλληνίας » ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἀποστόλους.

Ἀληθῶς οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ λοιποὶ Κοινωνοὶ τῆς Ἀποστολικῆς ἐταιρείας ἐπορεύθησαν εἰς πολλὰς τῶν εἰδωλολατρῶν χώρας, ἵνα τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξωσι καὶ τὰ πράγματα πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας ρυθμίσωσι καὶ τὰς ἐριδας μεταξὺ τῶν διχογνωμονούντων κατασβέσωσι, διὰ τὸ μόνον αἷτιον, ὅτι εἰς τοὺς ξένους ἐκείνους τόπους τῶν ἀγρίων καὶ ἀπίστων οὐδεὶς τότε ὑπῆρχε χριστιανὸς κήρυξ, ὅπως οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸν αὐτόχθονα τὸ κήρυγμα διαπιστεύσωσι καὶ ἄλλα πολλὰ ἀνατιθῶσιν. Ἡ Κεφαλληνία ὅμως, ἧς οἱ κάτοικοι οὔτε εἰδωλολάτραι εἰσιν, οὔτε ἄγριοι, οὔτε ἄπιστοι, παράγει ἄνδρας καταλλήλους νὰ διορισθῶσιν ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, τῷ Κυρίῳ διακονοῦντας, τὰ ἀπολωλότα περισυνάγοντας καὶ πάντα καθόλου δρῶντας, μὴ ὅλως ἰδίως ὑπὲρ τῶν παλαιῶν συνηθειῶν μαχομένους εἰς ἃς ὁ Θεὸς οὐδεμίαν ὑπόσχεσιν αἰωνιότητος ἔδωκε, μήτε μόνον φρουροῦντας τὴν ἐξωτερικὴν λατρείαν, μήτε χρωμένους ἰωμένοις καὶ ἀνωφελέσιν ὅπλοις κατὰ τῶν σφαλμάτων τῶν τεθνεώτων, ἀδιαφοροῦντας πρὸς τὴν ψυχολογικὴν κατάστασιν τῶν ζώντων, μήτε ἐγκεκλησμένους ὄντας ἐντὸς τοῦ κελίου τῶν ἐν χερσὶ διὰ παντὸς ἔχοντας τὴν ῥοδίῳ σφαιριδίῳ ἄλυσιν (rosarium ἢ pater noster, μήτε εἰς πανηγύρεις περιτρέχοντας, ὅπερ λίαν ἀναξιοπρεπές, καὶ περιφερομένους, καὶ ἱκανοὺς οὐ μόνον τὴν νῆσον νὰ διοικήσωσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους τόπους ἔχει ἱεραποστόλους νὰ πέμψῃ.

Περὶ τῆ ἄρα καθίσταται ἡ ἀποστολὴ ξένων ἐκκλησιαστικῶν διοικητῶν ἀφοῦ, λέγω, οἱ Κεφαλλῆνες δὲν εὐρίσκονται ἐν τῇ προχριστιανικῇ γενεᾷ, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ῥοπὴν τῆς καὶ ἐν παντὶ τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει ἐπικρατούσης φαυλοτάτης καὶ ἐπιζημίου Πολιτικῆς καὶ τῆς ἰσχυροῦς ὀλεθρίου Βουλευτοκρατίας.

Ὅπως ὑμέτερος

ΓΕΡ. Β. ΠΙΝΙΑΤΩΡΟΣ.

Στέφανα γιὰ γάμους καὶ βαπτιστικά,
ἔξοχα καπέλα εὐρωπαϊκά
φάσες γιὰ τὸ κάθε ντιστεγκέ κορμάκι,
μοναχὰ θὰ βρῆτε μὲς τοῦ Βαλσαμάκη.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀνέγνωμεν εἰς τὸ « Ἐμπρὸς » τῶν Ἀθηνῶν τῆς 16ης ὅτι ἀντηλλάγησαν σκέψεις ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ νὰ ζητηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς δάνειον τὰ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν κληροδότημα τοῦ Βασιάνου, διὰ τὴν Ἑθνικὴν στέλιν.

Ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ ἀστειεύεται ὁ κ. συντάκτης καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος σιωπῶμεν.

— Ὁ δῆμαρχος Κρανίων ἄμα τῇ θλιβερᾷ, εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ μεγατίμου συμπελίτου μας Βασιάνου προσεκάλεσεν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον παμψηφεί ἀπεφάτισεν νὰ ἐκφρασθῶσιν τὰ συλλυπητήρια ἐκ μέρους τοῦ δήμου Κρανίων πρὸς τὴν εἰκογένειαν· νὰ κατατεθῇ πολῦτιμος στέφανος καὶ νὰ γίνη μέγα μνημόσυνον ἐν ὁρισθησομένῃ ἡμέρᾳ.

— Ὅμοιον περίπου ψήφισμα ἐξέδοτο καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐργατικῷ συνδέσμου « Ἀλληλοβοήθεια ».

— Ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου ἐτηλεγράφησεν ὁ κ. δήμαρχος εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος, ὅτι ἡ ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλήρου τῆς Κεφαλληνίας εἶναι ὅπως μεταφερθῇ ἐνταῦθα πρὸς ταφὴν ὁ νεκρὸς τοῦ μεγάλου ἡμῶν εὐεργέτου.

Μέχρις ὅμως τῆς στιγμῆς ταύτης οὐδεμία ἐλήφθη ἀπάντησις ἐκ Λοιδίνου.

— Κατ' αὐτὰς ἀφίκετο ἐκ Γαλλίας ὁ συμπαθὴς νέος κ. Παναγῆς Η. Φραγκόπουλος λαβὼν τὸ δίπλωμα τοῦ ἱατροῦ ἐκ τῆς σχολῆς τῶν Λυῶν. Συγχαίροντες ἐκ καρδίας τὸν νεαρὸν διδάκτορα εὐχόμεθα αὐτῷ πρόσδον ἐν τῷ ἐξαιρέτῳ σταδίῳ του.

— Ἐτελέσθησαν τὸ παρελθόν Σάββατον αἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου κ. Σπυρίδωνος Βρετοῦ ἐμπορεμασίτου μετὰ τῆς σεμνοπρεποῦς δεσποινίδος Εὐαγγελινῆς Στίβα. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ὁρίσθη διὰ τὴν μεθαύριον Δευτέραν ἡ εὐεργετικὴ παράστασις διὰ τὸν ἰθιοπικὸν Ἰταλὸν τὸν πολεμήσαντα εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γαριβὰλδη. Εἶναι πολὺ δίκαιον νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ τὸ κοινόν.

ΙΧΘΥΟΚΟΛΛΑ ΑΡΙΣΤΗ !

Γίνεται γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ὅτι εἰς τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ τῆς Κεφαλληνίας Εργοστάσιον τῶν κ.κ. Σαμουτ καὶ Μπαλέστρα, κατασκευάζεται, ὑπὸ Εὐρωπαϊκῶν τεχνιτῶν ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος, ἰχθυόκολλα ἀρίστης ποιότητος, πλεονεκτεῖ δὲ, ὡς ἐκ τοῦ ξηροῦ κλίματος, ὅλων τῶν ἄλλων. Καὶ πωλεῖται χονδρικῶς εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς καὶ μὲ πᾶσαν ἐφικτὴν εὐκολίαν τοῖς ἐμπόροις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Τῆς ΠΟΛΕΩΣ ΛΕΟΝΤΟΕΝΝΟΥ, ΚΟΓ. ΒΙΖΑΝΙΟΥ,
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΟΥΡΙΟΥ